

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА АКАДЕМІЯ МУЗИКИ ім. М. ГЛІНКИ

Кафедра «Історія та теорія музики»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор

Дніпропетровської академії
музики ім. М. Глінки

Ю.М. Новіков

20/1 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НОРМАТИВНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сучасні інформаційні технології у науковій діяльності музиканта

Рівень вищої освіти – третій (освітньо-творчий)

Ступінь вищої освіти – Доктор мистецтва

Галузь знань – 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність – 025 «Музичне мистецтво»

Освітньо-творча програма «Музичне мистецтво»

Дніпро
2021

Розробник:

Громченко Валерій Васильович – доктор мистецтвознавства, професор кафедри «Оркестрові інструменти», проректор з наукової роботи Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки (м. Дніпро)

Рецензенти:

Редя Валентина Яківна – доктор мистецтвознавства, професор кафедри «Історія світової музики» Національної музичної академії України ім. П.І. Чайковського (м. Київ)

Щітова Світлана Анатоліївна – кандидат мистецтвознавства, професор та завідувач кафедри «Історія та теорія музики» Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки (м. Дніпро)

Робочу програму навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології у науковій діяльності музиканта» третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти (ступінь «доктор мистецтва») галузь знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 025 «Музичне мистецтво» затверджено та введено в дію рішенням Вченої ради КВНЗ «Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки» ДОР (протокол № 1 від 31 серпня 2021 року).

Голова Вченої ради

prof. Юрій НОВІКОВ

Робочу програму навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології у науковій діяльності музиканта» третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти (ступінь «доктор мистецтва») галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 025 «Музичне мистецтво» розглянуто і схвалено на засіданні кафедри «Історія та теорія музики» КВНЗ «Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки» ДОР (протокол № 1 від 27 серпня 2021 року).

Завідувач кафедри

prof. Світлана ЩІТОВА

Робоча програма навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології у науковій діяльності музиканта» відповідає тимчасовому стандарту третього (освітньо-творчого) рівня вищої освіти галузі знань 02 «Культура і мистецтво», спеціальності 025 «Музичне мистецтво», освітньо-творчій програмі «Музичне мистецтво» 2021 року, навчальним планам підготовки здобувачів освітньо-творчого ступеня «Доктор мистецтва» 2021/2022 навчального року, методичним рекомендаціям Міністерства освіти і науки України (лист 1/9-434 від 09.07.2018 року «Щодо рекомендацій з навчально-методичного забезпечення»).

Завідувач відділу аспірантури

доц. Богдан ЖУЛКОВСЬКИЙ

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів - 3	Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»	Денна форма навчання, нормативна частина,
	Спеціальність 025 «Музичне мистецтво»	
Змістових модулів – 2	Рівень вищої освіти – третій (освітньо-творчий)	Рік підготовки: 1
Загальна кількість годин - 90		I семестр
Тижневих годин для денної форми навчання: практичні – 2		Практичні 30 годин
	Ступінь вищої освіти – Доктор мистецтва	Самостійна робота 60 годин
		Види контролю: поточний, семестровий – залік

Співвідношення кількості годин практичних занять до самостійної роботи становить 1 : 2.

2. Загальні та фахові компетентності, програмні результати навчання

У процесі вивчення навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології у науковій діяльності музиканта» формується низка наступних **загальних компетентностей**, а саме:

- здатність до пошуку, систематизації та критичного аналізу інформації з різних джерел.;
- здатність планувати та реалізувати комплексні творчі мистецькі проекти, зокрема в міждисциплінарних галузях, на основі системного наукового / художнього світогляду із застосуванням сучасних інформаційних та комунікаційних технологій та методик;
- здатність спілкуватися з науковою / творчою спільнотою українською та іноземною мовами з метою презентації та обговорення результатів своєї наукової / творчої праці в усній / письмовій формі;
- здатність розробляти наукові / мистецькі проекти та керувати ними, складати пропозиції щодо фінансування наукових досліджень / творчих заходів, реєстрації прав інтелектуальної власності;
- здатність до участі в роботі дослідницьких / творчих мистецьких колективів на міжнародному рівні,

фахових компетентностей, до яких належать:

- здобуття глибинних знань, умінь і навичок у галузі музичного мистецтва, зокрема засвоєння основних ідей і концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії становлення та сучасного стану музикознавчої думки, оволодіння термінологією з наукового / творчого мистецького напряму;
- здатність збирати, систематизувати та інтерпретувати матеріали для творчого мистецького проекту;
- здатність аналізувати музичні явища з погляду фундаментальних наукових / мистецьких принципів, класичних і новітніх дослідницьких / творчих методів та на основі відповідних загальнонаукових підходів;

- здатність планувати й організовувати професійну та науково-інноваційну / творчу мистецьку діяльність у галузі музичного мистецтва, зокрема в ситуаціях, що потребують нових стратегічних підходів;
 - здатність до креативної діяльності в інноваційній та науковій / творчій мистецькій сферах,
- програмних результатів навчання**, а саме:
- знати основні класичні та новітні музикознавчі і мистецтвознавчі концепції, фундаментальні праці з конкретної музичної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні та практичні проблеми у напрямі дослідження / творчості;
 - уміти проводити огляд, критичний аналіз, оцінку та узагальнення різних наукових / творчих мистецьких поглядів у галузі дослідження / творчості, формулювати та обґрунтовувати власну наукову / мистецьку концепцію;
 - планувати, ініціювати й здійснювати розробку дослідницько-інноваційних / мистецьких проектів, керувати роботою наукових / творчих колективів;
 - використовувати інформаційно-комунікаційні технології у педагогічній / менеджерській / творчій мистецькій / науково-інноваційній діяльності;
 - ефективно комунікувати у науковому / творчому просторі, зокрема й міжнародному, для розв'язання різноманітних вузькоспеціальних і загальних завдань у мистецтвознавстві та міждисциплінарних досліджень;
 - реалізовувати ефективні стратегії дослідницького / творчого мистецького самовдосконалення та обирати коректні засоби саморозвитку.

3. Мета, завдання та актуальність навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Сучасні інформаційні технології у науковій діяльності музиканта» входить до циклу дисциплін професійної та практичної підготовки фахівця з музичного мистецтва.

Вивчення вищеозначеного курсу має наметі набуття знань та відповідних навичок щодо використання музикантом-вченим низки наукометричних баз задля процесів цитування, знаходження спеціалізованої інформації, відповідної комунікації з

науковцями, а також здійснення максимально широкої апробації результатів власної науково-дослідницької діяльності.

У навчальній дисципліні «Сучасні інформаційні технології у науковій діяльності музиканта» вивчаються також міжнародні ідентифікатори наукових праць, ідентифікація особистості вченого у новочасному науково-інформаційному просторі, відповідні наукові класифікатори, особистісно-професійні покажчики наукової практики музикантів-вчених.

Ціллю вищеозначененої дисципліни є також комплексна професійна підготовка фахівців з музичного мистецтва до роботи в академічних навчально-освітніх закладах, виховання у здобувачів освіти цінностей педагогічної професії, відповідального і сумлінного ставлення до педагогічної праці та різноманітної пролонгації професійного музичного мистецтва.

Серед завдань навчальної дисципліни – оволодіння майбутніми фахівцями комплексом практичних і теоретичних знань стосовно використання новочасних інформаційних технологій у власній науково-дослідницькій та апробаційній діяльності.

Необхідність вивчення означененої навчальної дисципліни, її актуальність, зумовлена тим, що сучасні інформаційні технології стрімко проникають в усі сфери життя сучасної людини, торкаючись як її особистісного світовідчува, так і продукуючи загальнолюдські устремління, означені новітніми соціальними та соціокультурними потребами новочасного соціуму.

На сьогодні інформаційні технології у сфері професійного музичного мистецтва вивчаються у багатьох мистецьких навчальних закладах. Але, наголосимо, що вони пов'язані, передусім, із взаємодією концертної, творчої, композиторської, а також викладацької діяльності сучасних митців, залишаючи дещо осторонь науково-дослідницьку роботу музикантів-вчених, як таку, що полішена конкретної музично-виконавської практики. Відтак, постає необхідність вивчення практичних реалій, відповідних функцій інформаційних технологій у науковій активності музиканта-вченого.

4. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1

Інформаційно-комунікаційні технології у призмі структури наукової статті

ТЕМА 1.

Універсальна десяткова класифікація.

Універсальна десяткова класифікація – це система класифікації інформації, тобто класифікація документів, як правило, бібліотечна, що являє собою послідовність цифр, крапок, дужок для систематизації певних творів науки, літератури, мистецтва, періодичного друку, різних видів документів, задля організації тієї або іншої картотеки, каталогу, класифікатора. Означена система універсальної десяткової класифікації використовується в усьому світі, насамперед, з метою систематизації, підкреслимо, упорядкування певних видів інтелектуальної та художньо-творчої діяльності людини, музиканта-ченого, людини-творця. Таким чином, УДК, як міжнародна систематика класифікації творів друку й документальних матеріалів, допомагає орієнтуватись, а також вести пошук відповідної літератури у довідково-інформаційних фондах бібліотек, різноманітних видавництв та, безумовно, у редакціях наукових журналів. Будь-який вчений повинен бути зацікавлений в тому, щоб його наукова праця, зокрема стаття, дисертація, монографія, розгорнута рецензія, творчий проект тощо, була якомога точніше та повніше висвітлена цифровими індексами УДК. Ці індекси, так мовити, цифрові показники, шифри, дають змогу представити кожен друкований документ у декількох фахових сферах за означеними поняттями, наприклад духові інструменти у симфонічному оркестрі та у військовому оркестрі; хоровий спів у церковному богослужінні та на сцені оперного театру й т.д. В основу універсальної

десяткової класифікації покладено таблиці, які охоплюють всю сукупність знань та вибудовуються за ієрархічним принципом розподілу від загального до часткового з використанням цифрового десяткового коду.

ТЕМА 2.

Номери книжкових видань ISBN та ISSN.

ISBN – International Standard Book Number – оригінальний номер книжкового видання, який необхідний для розповсюдження книги в електронних мережах, а також для автоматизації роботи з певним конкретним виданням. Такого роду номер, як і номер універсальної десяткової класифікації, разом з авторським знаком, певній науковій праці офіційним видавництво. Такі номери, відповідні ідентифікатори книг, присвоюють видавництва за погодженістю з Книжковою палатою України. ISSN – International Standard Serial Number – це відповідний подібний стандарт-номер, що використовується для періодичних видань, наприклад, збірників наукових статей, матеріалів щорічних науково-практичних конференцій тощо. Номерні ідентифікатори ISBN та ISSN дозволяють вести оперативний пошук відповідної інформації щодо конкретного видання, певної книги, у різних інформаційних ресурсах, надають можливість удосконалювати процес розповсюдження видань, вести контроль над їх попитом у наукових колах, слідкувати за рівнем їх продажу тощо.

ТЕМА 3.

Цифровий ідентифікатор DOI.

DOI – Digital Object Identifier – цифровий ідентифікатор об'єкту – відповідний номерний-стандарт позначення представленої у мережі інтернет певної інформації, а саме – наукової статті, монографії, збірника тезисів науково-практичної конференції тощо. Відтак, DOI – це цифровий шлях до відповідного документа (інформації) у загальному інформаційно-віртуальному просторі, як правило, в мережі інтернет. DOI – являє собою унікальну строку, яка формується з певних цифр та іноді букв. Вони розподіляються на префікс і суфікс, які, у свою чергу, розмежовуються косою рискою. Префікс містить закодовану інформацію щодо

видавця конкретного наукового продукту, а суфікс – закодовано позначає, ідентифікує відповідний об'єкт, тобто безпосередній науковий продукт. Префікси видавців визначаються від реєстраційних агенцій (DOI Registration Agency), від таких як, наприклад, CrossRef або DataCite. Суфікси створюються безпосередньо видавцем, і повинні бути унікальними стосовно певного видання. Не слід плутати сутнісне значення ISBN або ISSN зі змістом номерного показника, електронного стандарту DOI. Наголосимо, що ISBN або ISSN – це оригінальний номер книжкового видання, яке вже видане, надруковане та бачить світ у реальному паперовому вигляді. Номер DOI – це електронний вигляд наукової інформації у системі мережі інтернет або в інших електронних системах, покажчиках, репозиторіях тощо. DOI позначається безпосередньо на початку наукової статті, монографії, на початку завершеного наукового продукту (наукова стаття, монографія, матеріали (тези) виступів на наукових (науково-практичних) конференціях, симпозіумах та ін.). У сучасній науковій практиці наявність DOI є обов'язковим елементом, зокрема наукової статті. Цей, номер-показчик, номер-стандарт присвоює певному науковому продукту офіційне наукове видання, яке й зобов'язується, тобто бере на себе відповідальність за електронне представлення конкретної наукової інформації в її електронному вигляді. Таким чином, цим процесом займаються виключно офіційні, підкреслимо, наукові видання, зокрема наукове видання «Грані» (м. Дніпро).

ТЕМА 4.

Реєстр ідентифікації вчених ORCID.

ORCID – Open Researcher and Contributor ID (identifier - ідентифікатор користувача) – відкритий вчений з ID підтримкою – це система ідентифікації вчених усього світу за допомогою присвоєння кожному науковцю спеціального, унікального коду, своєрідного номеру. Цей код являє собою 16-значний числовий показник. Це, свого роду, самобутня візитна картка вченого, яка робить її володаря пізнаваним в усьому світі, створює можливість спілкування з вченими з будь-яких країн. У базі ORCID (реєстрі ідентифікації вчених) наявна така інформація про автора-науковця – ім'я, прізвище, організація де працює вчений, список надрукованих наукових праць,

отримані гранти або участь науковця у певних колективних дослідженнях, досягнення та відзнаки вченого на ниві науково-дослідницької роботи. Практичне значення коду ORCID зумовлюється звільненням науковця-дослідника від заповнення багатьох різноманітних форм під час публікації наукових статей, матеріалів (тезисів) наукових виступів на конференціях, симпозіумах тощо (вся інформація про вченого знаходиться в базі ORCID у вільному електронному доступі). За допомогою функціонування означеного ідентифікатора (ORCID) з легкістю вирішуються питання щодо ідентифікації авторів з однаковими прізвищами та іменами (зникає плутанина), значно пришвидшується пошук відповідних робіт конкретного автора, налагоджуються професійно-наукові контакти із вченими з різних країн, унеможливлюється невірне, хибне прочитання прізвищ та імен дослідників (система автоматично перекладає прізвище та ім'я відповідного науковця на безліч можливих іноземних мов). Реєстрування у системі ORCID здійснюється безкоштовно на офіційному сайті ORCID. Важливо слідкувати за своєчасним поповненням інформації щодо конкретних наукових звершень (наукові тези, статті, монографії, патенти на винаходи тощо), адже від цього залежить професійна контактність вченого із науковцями з усього світу.

ТЕМА 5.

Інформаційно-технологічне значення анотацій та ключових слів у науковій статті.

Анотація до наукової статті має бути, як правило, не менше 1800 друкованих знаків та відповідати наступній структурі, а саме – означення мети наукової праці, конкретизація використаних методів наукового дослідження, означення новизни пропонованої науково-дослідницької праці, окреслення висновків наукової роботи. Ключові слова містять 7 – 9 слів або словосполучень в іменному відмінку, що максимально конкретизують, фокусують тематично-змістовне єство презентованої наукової праці. Анотації та ключові слова повинні подаватись у науковій статті трьома мовами, зокрема українською, англійською та російською. Анотація постає своєрідною візитівкою наукової праці, що лаконічно сповіщає про певну проблематику, методи дослідження, новизну та відповідні висновки наукової

роботи. Саме через анотацію до статті науковці з усього світу знайомляться з конкретною статтею у системі мережі інтернет. Ключові слова поєднують в мережі інтернет подібні статті та наукові інтереси, професійні уподобання вчених з максимально широкого кола науково-дослідницької практики. Ключові слова також постають в основі перевірки дослідницьких інтересів здобувачів наукових ступенів та їх наукових керівників (наукових консультантів).

ТЕМА 6.

Список використаних джерел і літератури як інформаційно-комунікаційна технологічна система.

Список використаних джерел і літератури є надзвичайно важливою складовою будь-якої науково-дослідницької праці. Навіть 2 – 3 сторінки тез наукової доповіді надаються до оргкомітету конференції із зазначенням використаних джерел і літератури. Слід чітко усвідомлювати, що до джерел належать нотні видання, музичні аудіо та відео записи, інтерв'ю тощо; літературу формують певні книги, статті, різноманітні друковані видання та інтернет ресурси (відповідні електронні журнали, інтернет сторінки та ін.). Список використаних джерел та літератури створюється науковцем за відповідністю до вимог конкретного наукового видання (збірки, журналу тощо). Важливо знати, що існує електронне, автоматичне оформлення списку використаних джерел і літератури. При його використанні, слід пам'ятати, про неможливість отримання відповідних навичок щодо правильного оформлення списку джерел і літератури. Адже практика складання списку джерел і літератури вимагає від дослідників максимально свідомого опанування усіма тонкощами цього необхідно важливого процесу. Робота вченого зі списком використаних джерел і літератури створює основи щодо наукової комунікації вчених, процесів цитування наукових праць, ознайомлення з новітніми науково-дослідницькими роботами тощо.

ТЕМА 7.

Референс як інформаційно-комунікаційна система.

Слід пам'ятати, що список використаних джерел і літератури у науковій статті повинен бути доповнений розділом референс (від англ. reference – справка, сноска, довідка, виноска). Це здійснюється задля можливості представлення посилань з певної наукової праці, як правило, наукової статті, у закордонних індексах цитування, тобто індексах цитування науково-дослідницьких статей (Science Citation Index). Закцентуємо, що індекс цитування наукових статей, а саме – Science Citation Index – це реферативна база даних наукових публікацій, що індексує посилання, вказані у списках використаних джерел і літератури наукових статей та пропонує кількісні показники цих посилань. Серед таких кількісних показників назовемо індекс Хірша, Гугл індекс, РІНЦ індекс, сумарний об'єм цитування та ін. Відтак, за обов'язкової наявності розділу референс у науковій статті, інформаційно-комунікаційна система буде отримувати надзвичайну дієвість у колі науковців з різних країн світу. Важливо знати, що існує електронне, автоматичне оформлення списку використаних джерел і літератури у вигляді його представлення у розділі референс.

Змістовий модуль 2

Наукометричні бази як інформаційно-технологічна складова наукової комунікації вченого

ТЕМА 8.

Google Academy (Google Scholar).

Google Academy або також відомо як Google Scholar – це частина пошукової системи Google, що являє собою наукометричну базу праць вчених з усього світу.

Наголосимо, що це безкоштовна пошукова система за повними текстами наукових публікацій усіх форматів (збірники, журнали, монографії, тези виступів на конференціях, дисертації, електронні сторінки наукових видань тощо), а також усіх векторів науково-дослідницької діяльності вченого. Означена системи видає точні дані щодо конкретної статті (рік видання, видавництво, назва журналу або збірника). Важливим є також наявність опису наукової статті (відповідна коротка анотація). Цінним, поміж іншого, є і відслідковування цитування означеної наукової роботи (стаття, монографія, тези) іншими науковцями з усього світу. Google Academy дає також інформацію про всі можливі варіанти представлення конкретної наукової праці в її будь-якому електронному вигляді (на сайті видавництва, у певній електронній науковій бібліотеці, у друкованому вигляді, у форматі PDF й ін.). Особливо корисним є добирання системою Google Scholar подібних наукових робіт, схожих за тематикою та сферою науково-дослідницької діяльності. Системою вираховується й кількість цитувань схожих статей, що у свою чергу прокладають шлях до інших тематично аналогічних, близьких наукових праць. Google Scholar працює на умові прив'язки, ідентифікації вченого за певним освітньо-науковим або ж науково-дослідницьким закладом, що має фіксоване означення в мережі Інтернет. Закончуємо, що Google Scholar є більш цікавішим для слов'янських представників наукового світу, ніж інші наукометричні бази, адже саме Google Scholar обіймає максимальну кількість наукових праць на слов'янських мовах та є абсолютно безкоштовним електронним науковим ресурсом.

ТЕМА 9.

Наукометрична база РІНЦ.

Наукометрична база РІНЦ (Російський індекс наукового цитування) – це бібліографічна база даних наукових публікацій з превалюванням праць слов'янських вчених. РІНЦ є інформаційно-аналітичним продуктом еволюції електронної платформи elibrary.ru – однієї з найбільших на пострадянському просторі електронної бібліотеки наукових праць (статті, тези, дисертації, монографії, патенти тощо). РІНЦ було створено як інструмент виміру видавничої

активності вчених та, безумовно, різних наукових організацій, а також задля аналізу цитування слов'янських дослідників. Наголосимо, що створення такого роду індексу наукового цитування (РІНЦ) було зумовлено тим фактом, що надзвичайно мізерна частка від усіх публікацій слов'янських вчених потрапляє до найбільших міжнародних баз даних наукового цитування, таких як Web of science, Scopus та ін. Більш того, багато векторів слов'янської науково-дослідницької діяльності, зокрема соціальні, гуманітарні, культурно-мистецькі, на жаль, майже не представлені у міжнародних базах даних наукового цитування. Закцентуємо, що у 2015 році Наукова електронна бібліотека elibrary.ru дісталась домовленості з компанією Thomson Reuters, яка володіє платформою Web of science, на розташування 1000 найкращих наукових журналів як частково-відокремленого слов'янського ядра у наукометричній базі Web of science. Серед основних плюсів наукової інформаційно-аналітичної системи РІНЦ наземо її безкоштовний статус абсолютно для всіх користувачів-науковців, максимальність охвatu слов'яномовної наукової продукції, а також усталеність представлення у системі науково-дослідницьких праць соціально-гуманітарної та культурно-мистецької сфер.

ТЕМА 10.

Наукометрична база Copernicus.

Наукометрична база Copernicus – широко відома електронна наукометрична база із розміщенням наукової продукції, насамперед, наукових журналів, збірників, дисертацій, монографій, що була створена у 1999 році у Польщі. Наукові журнали, збірки статей подаються до бази як видавництвами, так і науково-дослідницькими установами, що опікуються науковими статтями, колективом авторів та, в цілому, науковою якістю тієї чи іншої наукової продукції. Електронно-технічних інструментарій бази Copernicus, визначає ряд оцінок продуктивності, що дозволяє відстежувати рівень наукових праць, ступінь професійної уваги до конкретних вчених, якісні показники науково-дослідних установ тощо; здійснюється реферування та індексування наукових публікацій, тобто подається опис наукових праць і визначається ступінь цитування. Наукометричну базу Copernicus названо

на честь Миколи Коперника (1473-1543) – видатного астронома, математика, фізики, священика та лікаря польсько-німецького походження, який відзначився низкою вагомих здобутків у світовій науці періоду кінця XV – першої половини XVI століть. У зазначеній наукометричній базі розміщено наукові статті на багатьох європейських мовах, зокрема, безумовно, на польській, а також на англійській, російській, німецькій, чеській, українській та ін.

ТЕМА 11.

Web of Science.

Наукометрична база Web of Science, що у перекладі – павутиння науки, минула назва Web of Knowledge (павутиння знання) – це одна з найбільших та найвідоміших у світі наукометричних платформ, що об'єднує, так мовити, розташовує у собі багато інших наукометричних баз, зокрема власну базу наукових даних Web of Science Core Collection, РІНЦ та ін. Означена платформа має вбудовані можливості щодо пошуку, аналізу та управління бібліографічною інформацією. В оцінці результативності наукової діяльності вчених з усього світу, що визначається низкою наукометричних показників, наприклад кількість публікацій або ж рівень цитування, існує суттєвий недолік, а саме – урахування публікацій лише на англійській мові. Web of Science у більшій мірі презентує роботи зі сфер медицини, біології, психології, економіки, фізики, астрономії, географії. Процент робіт з мистецтвознавства та культурології, на жаль, дуже низький. Робота з пошуковою Інтернет платформою Web of Science є платною, що також, як і абсолютність представлення наукових праць лише на англійській мові, утворює суттєвий недолік бази Web of Science.

ТЕМА 12.

Scopus.

Наукометрична база Scopus (*Science opus* – науковий опус, твір, творення), минула назва SciVerse Scopus (науковий вірш наукового опусу) – це найбільша у світі бібліографічна та реферативна база даних, свого роду найбільш універсальний інструмент для відстеження рівня цитування наукових статей у світовому

масштабі. База індексує наукові журнали, збірники наукових статей, матеріали наукових конференцій, дисертації, монографії, серійні книжкові видання тощо. Класифікаційна система Scopus включає 24 тематичні розділи, з яких, на превеликий жаль, лише біля 3% належить науковим роботам сфери мистецтвознавства, культурології та гуманітарних наук. Scopus індексує наукові праці на різних мовах, підкреслимо, за умови наявності в них розгорнутих анотацій на англійській мові. Слоган бази даних наукової періодики Scopus, тобто найбільш коротка, ємка фраза, рекламний девіз, що описує основну конкурентну перевагу товару, послуги, – *refine your research* (покращить власне дослідження). На жаль, в Україні відсутні подібні наукові пошукові Інтернет платформи та наукові бази бібліографічних і реферативних даних. На початку ХХІ століття існувала думка щодо створення українського індексу наукового цитування (УІНЦ), подібно до РІНЦ (російський індекс наукового цитування), але, на превеликий жаль, ця ідея залишилась не реалізованою. У такого роду інформаційній сфері Україна має лише електронний ресурс найбільшої наукової бібліотеки нашої держави, а саме – Національної бібліотеки України імені Володимира Івановича Вернадського Національної академії наук України.

5. Структура навчальної дисципліни

Теми	Практичні заняття
1	2
Тема 1. Універсальна десяткова класифікація	2
Тема 2. Номери книжкових видань ISBN та ISSN	2
Тема 3. Цифровий ідентифікатор DOI	2
Тема 4. Реєстр ідентифікації вчених ORCID	2
Тема 5.	2

Інформаційно-технологічне значення анонтацій та ключових слів у науковій статті	
Тема 6. Список використаних джерел і літератури як інформаційно-комунікаційна технологічна система	2
Тема 7. Референс як інформаційно-комунікаційна система	2
Контрольні заходи	2
Тема 8. Google Academy (Google Scholar)	4
Тема 9. Наукометрична база РІНЦ	2
Тема 10. Наукометрична база Copernicus	2
Тема 11. Web of Science	2
Тема 12. Scopus	2
Контрольні заходи	2

6. Завдання для самостійної роботи

з/п	Назва теми	Кількість годин
1	2	3
1.	Ознайомлення з опціями інтерфейсу наукометричних платформ Web of Science, Scopus, Copernicus, Google Academy (Google Scholar)	15
2.	Вивчення вимог стосовно оформлення наукових статей, що подаються у збірники, представлені у наукометричних базах Web of Science та Scopus	15
3.	Створення наукового профілю у наукометричній базі Google Academy (Google Scholar)	10
4.	Електронні каталоги наукових робіт у Національній бібліотеці України ім. В.І. Вернадського Національної академії наук України	10
5	Електронні каталоги наукової періодики у наукових бібліотеках України	10

7. Методи навчання

Активні, вербальні, практичні, проблемно-пошукові, дослідницькі, аналітичні, репродуктивні, розвивальні, індуктивні та дедуктивні.

8. Форми та методи оцінювання

Поточне оцінювання: практичні заняття. Підсумкове оцінювання: залік

8. Критерії оцінювання

Кафедрою «Історія та теорія музики» встановлені такі **критерії оцінювання** знань і компетентностей аспірантів з навчальної дисципліни:

Оцінка «A» («відмінно»):

- 1) високий рівень владіння теоретичними знаннями;
- 2) вільне застосування практичних навичок;
- 3) правильно, без жодної помилки виконані всі завдання.

Оцінка «B» («дуже добре»):

- 1) дуже добре знання теоретичного матеріалу;
- 2) вміння застосовувати теоретичні знання у практичних завданнях;
- 3) незначні помилки у виконанні завдань, наявність окремих неточностей.

Оцінка «C» («добре»):

- 1) достатня міра засвоєння ключових теоретичних понять;
- 2) окремі неточності й помилки при виконанні завдань.

Оцінка «D» («задовільно»):

- 1) наявність загальних теоретичних знань на рівні уявлень;
- 2) неточності та помилки при виконанні завдань.

Оцінка «E» («достатньо»):

- 1) наявність окремих уявлень про вивчений матеріал;
- 2) не виконано більшу половину завдань.

Оцінка «FX» («незадовільно з можливістю повторного складання»):

- 1) незнання більшої частини навчального матеріалу;
- 2) невміння застосовувати теоретичні знання на практиці;
- 3) майже повна неспроможність виконання завдань.

Оцінка «F» («незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни»):

- 1) відсутність будь-яких уявлень про вивчений матеріал;
- 2) неспроможність виконати жодне завдання.

9. Рекомендована література

Основна

1. Берегова О.М. Нові формати дистанційної комунікації в музичному мистецтві: виклик часу чи перспектива розвитку в ХХІ столітті? *Сучасне музичне мистецтво як соціокультурне явище*. IV Всеукр. наук.-практ. дистанц. конференція, м. Дніпро, 6-7 квітня, 2020 р. С. 3–8.
2. Гаврілова Л., Воронова Н. Журнали з музичного мистецтва та освіти в наукометричній базі SCOPUS: нетнографічний аналіз. *Міждисциплінарні дослідження складних систем*. 2012. № 1. С. 88–103.
3. Дядченко М.С. Инновационные технологии в музыкальном обучении: тестирование слуховых навыков. Автореф. дисс. ... канд. искусств.: 17.00.02 «Музыкальное искусство» 2006. 28 с.
4. Журавлева О.И. Инновационные методы и технологии в педагогике высшего музыкального образования сегодня. *Проблемы современного педагогического образования*. 2015. В. 49. Ч. 1. С. 115–125.
5. Лукашева С.С. Модель формирования профессиональных способностей музыкантов-исполнителей средствами информационных технологий. *Психологопедагогический журнал Гаудеamus*. 2018. Т. 17, № 1. С. 7–13.

6. Малыхина, И.В. Зарубежный опыт применения инновационных технологий в классе фортепиано. *Мир науки, культуры, образования*. 2018. № 6 (73). С. 165–167.
7. Смульсон М.Л. Дистанційне навчання: психологічні засади: монографія. Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2012. 240 с.
8. Hadjakos A. Sensor-Based feedback for piano pedagogy. Thesis Ph.D. Dissertation. Darmstadt, 2011. 173 p.
9. Thornton L. Music education at a distance. *Journal of music teacher education*. 2020. 29 (3). P. 3–6.
10. Vyshynskyi, V., Yahodzynska, I. Distance learning for music disciplines in higher education: challenges and prospects. *Society. Integration. Education. Proceedings of the International scientific conference*. Vol. III, May 26th–27th, 2017. P. 585–598.

Допоміжна

1. Андрусишин Б., Токарчук О., Опольська Н., Білозьоров Є. Концепція творчості як міждисциплінарна складна адаптивна система. *Міждисциплінарні дослідження складних систем*. 2021. № 18. С. 71–84.
2. Громченко В.В. Виконавська форма соло як сучасне соціокультурне явище. *Сучасне музичне мистецтво як соціокультурне явище*. IV Всеукр. наук.-практ. дистанц. конференція, м. Дніпро, 6-7 квітня, 2020 р. С. 74–77.
3. Громченко В.В. Духове соло в європейській академічній композиторській та виконавській творчості ХХ – початку ХХІ ст. (тенденції розвитку, специфіка, систематика): монографія. Київ – Дніпро: ЛІРА, 2020. 304 с.
4. Иванов А.Ю. Современные технологии в музыкальном образовании. Симбирский научный вестник. 2017. № 1 (27). С. 70–73.
5. Панкова А.А. Роль дистанционного обучения в музыкальном образовании. *Мир науки, культуры, образования*. 2017. № 3 (64). С. 182–184.
6. Полозов С.П. Обучающие компьютерные технологии и музыкальное образование. Саратов: Изд-во Саратов. ун-та, 2002. 204 с.